

Fővárosi Ítéltábla

13.Gf.40.322/2009/6.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla az Esztári Ügyvédi Iroda (1114 Budapest, Orlay u. 4. fsz. 1. szám, ügyintéző: dr. Esztári Csaba ügyvéd) által képviselt felperesnek, a Dr. Varga János Ügyvédi Iroda (alperes címel/1. szám, ügyintéző: dr. Varga János ügyvéd) által képviselt alperes ellen vételár megfizetése és járulékai iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2009. március 23-án kelt 6.G.40.413/2006/38. számú ítélete ellen az alperes részéről 39. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 125.000 (Egyszázhuszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A Fővárosi Bíróság a 2009. március 23-án kelt 6.G.40.413/2006/38. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 3.941.975 forint tőkét és annak 2005. január 10-től a kifizetés napjáig járó, minden naptári félév teljes idején az érintett félév előtti utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-al növelt mértékét és 659.896 forint perköltséget.

Az irányadó tényállás lényege szerint a felperes 2004. augusztus 18-i módosított árajánlata, az alperes ugyanezen a napon kelt elfogadó nyilatkozata és a felperes 2004. augusztus 26-i visszaigazolása alapján az alperes különféle számítógépes eszközök, programok telepítését és tesztelését rendelte meg a felperestől 3.227.668 forint, 1.620.616 forint és 500.000 forint értékben. 2004. szeptember 3-án a felperes átadta az alperesnek a számítástechnikai berendezéseket, aki azokat átvette. A felperes 2004. szeptember 8-án, 2004. november 8-i fizetési határidővel, szeptember 8-i teljesítésre utalva kiállította az alperes felé a bruttó 6.037.093 forintra szóló számláját. A számla tartalmazza, hogy késedelmes fizetés esetén a mindenkorij jegybanki alapkamat kétszeresét számítja fel. Ugyanezen a napon munkadíj címén bruttó 625.000 forintról állított ki számlát a felperes.

2004. december 10-én a felperes közölte az alperessel, hogy szóbeli megbeszélésük alapján a levélben megjelölt számítástechnikai eszközöket nettó 521.281 forint értékben felperes visszavásárolja, mivel azokat az alperes nem kívánja a konfigurációban felhasználni, azokat le tudja szerelni 2005. január 10-ig. Kérte, hogy a számlával kapcsolatos fizetési feltételeket az alperes dr. P. G.-ral egyeztesse.

2004. december 29-én a felperes, az alperes és az A. H. Kft. részvételével átadás-átvételi jegyzőkönyv született a felperes által 2004. szeptemberében az alperesnek szállított eszközök részleges visszavételéről, beleértve a 2004. december 22-én visszavett eszközök megjelölését és feltüntetve a 2004. utolsó vagy 2005. első

hetében visszavehető eszközöket értékükkel együtt. A jegyzőkönyv tartalmazta, hogy a jegyzőkönyv aláírásával az alperes igazolja azt is, hogy a felperes által 2004. szeptemberben telepített rendszert az A. H. Kft.-vel történt megegyezés alapján áttelepítette, és a felperesnek az alperessel szemben nincsenek kötelezettségei. Vállalta az alperes, hogy a felperessel szembeni fizetési kötelezettségeit dr. P. G.-ral folytatott megbeszélés szerint rendezi. 2005. január 6-án, január 10-i fizetési határidővel a 2004. szeptember 8-i teljesítésre utalással a felperes kiállította az alperes felé bruttó 5.372.935 forint összegű módosított számláját.

Az alperes jogi képviselője útján 2005. április 25-én a felperes által kiépített rendszerrel kapcsolatban szavatossági jellegű kifogásokat jelentett be. Ebben a levelében leírta, hogy elsősorban a kapcsolódási gondok és a két alperesi iroda közötti kapcsolatban fellépő jelentős sebességcsökkenés miatt a rendszer rendeltetésszerű használatra nem alkalmas, a felperes nem teljesített szerződésszerűen. Közölte továbbá, hogy - mivel a felperes a hibát nem javította ki, illetve a megtett lépései alperes számára nem megfelelőek - a hibát a visszatartott vételár-rész terhére kijavíttatja. Ennek keretében egy kiegészítő szervert kellett vennie, illetve a megbízhatóságot lézeres vagy kábel-vezetékes rendszer kiépítésével tudja biztosítani, az újabb szerver vételára és telepítési költsége 812.500 forint volt, a kábel- vezetékes rendszer kiépítése várhatólag 3.129.425 forint lesz, így a felperesnek járó 5.372.935 forintból összesen 3.941.975 forintot visszatart és csak a különbözetet utalja át a felperesnek, és a kábelvezetékes rendszer kiépítése után majd elszámol a felperessel a visszatartott összeggel is.

A felperes 2005. május 25-én közölte az alperessel, hogy a 2004. december 29-i megállapodás a felek jogviszonyát véglegesen rendezte, az alperes kifogásait nem fogadja el, ezért felhívta az alperest, hogy haladéktalanul fizesse meg a számlatartozását, vagy az eszközöket szolgáltatassa vissza és a 2004. szeptember 8-tól 2005. június 8-ig terjedő időszakra fizessen meg 1.606.124 forint használati díjat. A felek között több levélváltás történt. Az alperes a 2005. november 17-i levelében közölte a felperessel, hogy a szavatossági igényérvényesítés módjában és

költségeiben nem tudtak megállapodni, és nem fogadja el a felperes által felkínált javaslatot és nem járul hozzá a számítástechnikai rendszer leszereléséhez, továbbá túlzottnak tartja a használati díjat is.

A felperes a keresetében az alperes kötelezését kérte elsődlegesen 5.372.935 forint tőke és ezen összeg 2005. január 10-től a kifizetésig járó törvényes késedelmi kamata megfizetésére, másodlagosan 1.430.960 forint és ennek 2005. január 10-től járó kamata, ezen túlmenően 625.000 forint szolgáltatási díj és ennek 2005. január 10-től járó kamata megfizetésére. Álláspontja szerint az alperes 2005. április 25-én kelt levele tartozáselismerést jelent.

Az elsőfokú bíróság N. T., Sz. A., J. P. és B. B. tanúk meghallgatását követően 2008. március 11. napján kelt 6.G.40.413/2006/25. számú részítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 2.055.960 forint tőkét és ennek 2005. január 10. napjától járó késedelmi kamatát azzal, hogy a részítélet 1.430.960 forint tőke összeg erejéig előzetesen végrehajtható.

A Fővárosi Ítéltábla a 13.Gf.40.288/2008/6. számú részítéletével az elsőfokú bíróság részítéletét helybenhagyta.

Az elsőfokú bíróság a 38. sorszámú ítéletével a jogerős részítélettel még el nem bírált kereseti követelésről döntött, és a 3.941.975 forint tőke és ezen összeg késedelmi kamatai megfizetésére kötelezte az alperest. Az elsőfokú bíróság a Ptk. 305. § (1), 306. § (3)-(4) bekezdései alapján megállapította, hogy 2004. őszén az alperes kifogás nélkül átvette a felperes által telepített rendszert, és az alperes csak utóbb jelzett az adatátvitellel kapcsolatban hibákat, amelyek nem oldódtak meg a felek közötti kapcsolat megszakadásáig. Ugyanakkor a 2004. december 29-én kelt jegyzőkönyvben az alperes kijelentette, hogy vele szemben a felperesnek nincsen további kötelezettsége, ennek folytán az alperesnek kellett bizonyítania azt, hogy az általa jelzett hibák a jegyzőkönyv felvétele után keletkeztek ugyan, de a hiba oka már a teljesítéskor megvolt. Az elsőfokú bíróság N. T. és Sz. A. tanúk vallomása

alapján megállapította, hogy a felperes által kiépített rendszer átadását követően az alperes két irodahelyisége közötti adatátviteli kapcsolat létrejött és zavartalanul működött, J. P. tanúvallomása szerint az alperes 2006-ban kifogásolta a két telephelye közötti kapcsolatot és ezt az elvégzett vizsgálat igazolta, de a tanúvallomása a 2004-ben fennálló állapotokra nem nyújt tájékoztatást. Szakértői vizsgálat nélkül nem volt megállapítható, hogy az alperes által jelzett hibák a felperes teljesítésére visszavezethetően álltak-e fenn, az alperes pedig nem indítványozott szakértői bizonyítást a megjelölt határidőn belül. Az alperest terhelte annak bizonyítása is, hogy az általa megjelölt javítási költség a felperes hibás teljesítésére visszavezethetően az általa megjelölt összeget teszi ki, de az alperes ezeket nem bizonyította. Az elsőfokú bíróság a kifizetetlen vételár és a Ptk. 305/A. §-a alapján a késedelmi kamat megfizetésére kötelezte az alperest. Az alperes Sz. S. tanúkenti meghallgatását indítványozta, és az elsőfokú bíróság a 2007. október 15-i tárgyaláson kötelezte az alperest, hogy a tesztelés és a próbaüzem során jelenlévő dolgozóit tanúkenti meghallgatás céljából jelentse be és a következő tárgyalásra tanúként állítsa elő, de a 2008. március 11-i tárgyalásra az alperes nem állított elő tanút. A ítélet indokolása szerint ezeket a tényeket az elsőfokú bíróság úgy tekintette, hogy Sz. S. meghallgatását az alperes már nem kéri, és mellőzte a felek törvényes képviselőinek meghallgatását is a felek közötti egyeztetésre vonatkozóan. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a perben már csatolt iratokon és az előadottakon túlmenően terjedő, azokon felül előadás érdemben nem volt várható, ezért a bizonyítási indítványt elutasította.

Az ítélet ellen az alperes nyújtott be fellebbezést (39. sorszám), amelyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Véleménye szerint az elsőfokú bíróság a tényállást nem megfelelően tárta fel és jogi következtetései sem helytállóak. Előadta, hogy a felek között nem volt vitatott a megállapodásuk tartalma, amelynek alapján a felperesnek az alperes informatikai rendszerének kiépítését, beüzemelését kellett volna elvégeznie, amely szolgáltatás akkor lett volna jól elkészítve, ha a próbaüzem során, majd a későbbiekben, a mindennapos munkában jól működik. A megrendelt eszközöket a felperes leszállította, azonban a

projekt készre jelentését követően a felperes próbaüzemet nem tartott és záró dokumentációt sem készített. Álláspontja szerint N. T. (a felperes műszaki vezetője) és B. B. (a felperes rendszermérnöke) tanúvallomása nem tekinthető érdemi nyilatkozatnak, e személyek nem elfogulatlanok. Megismételte, hogy a rendszer működésével kapcsolatos hibákat 2004. szeptember 9-én és november 24-én kelt levelében is jelezte dr. P. G.-nak, a felperes korábbi ügyvezetőjének, azonban a felperes a hibákat nem tudta megszüntetni, ezért adott az alperes egy új cégnek megbízást. A felek együttműködését lezáró megállapodás körülményeire nézve kérte az alperes ügyvezetőjének, dr. B. É., meghallgatását, amelyet az elsőfokú bíróság nem mellőzhetett volna, és indokolt lett volna az alperesi munkavállaló, Sz. S. meghallgatása is, akinek az előállítását nem tudta megoldani, de ez nem eshet az alperes terhére.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helyben hagyását kérte. Előadta, hogy az alperes bizonyítási indítványai elkéstek és az alperes perelhúzó magatartást tanúsít a perben. Álláspontja szerint a 2007. október 15-én meghallgatott tanúk igazolták, hogy az átadott eszközök működtek és később is használatban voltak, csak az alperes igényei változtak és ez indokolta az A. H. Kft. bevonását, majd a K. Zrt. 2006. novemberi megbízását is, de mindez a felperes terhére nem értékelhető.

A fellebbezés megalapozatlan.

A Ptk. 305. § (1) bekezdése értelmében olyan szerződés alapján, amelyben a felek kölcsönös szolgáltatásokkal tartoznak, a kötelezett hibásan teljesít, ha a szolgáltatott dolog a teljesítés időpontjában nem felel meg a jogszabályban vagy a szerződésben meghatározott tulajdonságoknak. A Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a hibás teljesítést annak a félnek kell bizonyítania, aki arra hivatkozik, a jelen esetben az alperesnek. A felperes az eljárás során bizonyította, hogy az alperes által megrendelt számítástechnikai eszközöket átadta és a kiépített rendszer működött. Az elsőfokú bíróság helytállóan értékelte ebben a körben a meghallgatott

N. T., Sz. A. tanúk vallomását. Az alperesnek kellett volna bizonyítania, hogy a felperes hibásan teljesített, emiatt nem illeti meg a teljes vételár, így az alperes jogszerűen tartott vissza a felperesnek járó összegből 3.941.975 forintot. Az alperes ezen bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget. A felek között 2004. december 29-én kelt megállapodásban az alperes kijelentette és ezzel elismerte, hogy a felperesnek a szerződésből eredően vele szemben nincs további kötelezettsége. A peradatok szerint az alperesnek a 2004. szeptemberi és novemberi leveleiben megjelölt hibák kijavítása iránt a felperes intézkedett, és a megállapodás arra utal, hogy a hibák kijavítása iránti tevékenysége eredményes volt, ugyanis ellenkező esetben a 2004. december 29-i megállapodás nem jött volna létre, a felek nem rögzítették volna, hogy a felperesnek nincs további kötelezettsége. Figyelembe kellett venni ebben a körben azt is, hogy a 2004. szeptemberében a felperes által telepített rendszert az A. H. Kft. áttelepítette és üzemeltette az alperes igényei szerint, és az alperes bízta meg 2006. novemberében a K. Zrt.-t a saját igényeinek megfelelő rendszer kialakításával és telepítésével. Ezeket és a rendelkezésre álló egyéb tényeket és bizonyítékokat az elsőfokú bíróság helyesen értékelte.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 141. § (6) bekezdésének alkalmazásával helytállóan mellőzte Szabó Sándor meghallgatását is, és határozatában kellő indokát adta az elkészített bizonyítási indítvány elutasításának, és a rendelkezésre álló iratok tartalmára figyelemmel helytálló volt a törvényes képviselők meghallgatásának mellőzése is.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 254. § (3) bekezdésének második fordulata alapján az elsőfokú bíróság ítéletét annak helyes indokai mellett helybenhagyta.

A Pp. 78. § (1) bekezdése és a Pp. 239. §-a alapján kötelezte az eredménytelenül fellebbező alperest a felperes javára másodfokú perköltség megfizetésére a 32/2003. (VIII. 22) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja és (5) bekezdése alapján.

Budapest, 2009. szeptember 23.

. Koday Zsuzsanna s.k.

a tanács elnöke

Dr. Molnár József s.k.

előadó bíró

Dr. Sándor Ottó s.k.

bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági tisztviselő

--

Fővárosi Ítéltábla

13.Gf.40.288/2008/6.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla az Esztári Ügyvédi Iroda (1114 Budapest, Orlay u. 4. fsz. 1. szám, ügyintéző: dr. Esztári Csaba ügyvéd) által képviselt felperesnek a Dr. Varga János Ügyvédi Iroda (alperes címel./1. szám, ügyintéző: dr. Varga János ügyvéd) által képviselt alperes ellen vételár megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2008. március 11. napján kelt 6.G.40.413/2006/25. számú részítése ellen az alperes részéről 27. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

részítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság részítéletét helybenhagyja.

A részítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A Fővárosi Bíróság a 2008. március 11-én kelt 6.G.40.413/2006/25. számú részítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 2.055.960 forint tőkét és annak 2005. január 10-től a kifizetés napjáig járó, minden naptári félév teljes idején az érintett félév előtti utolsó napon érvényes jegybanki

alapkamat 7 %-al növelt mértékű késedelmi kamatát. A részítéletet 1.430.960 forint tőkeösszeg erejéig előzetesen végrehajthatóvá nyilvánította.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a 2004. augusztus 18-i felperesi árajánlat alperes által történt elfogadása és annak 2004. augusztus 26-i felperesi visszaigazolása alapján a felperes különféle számítógépes eszközöket, programokat szállított az alperesnek, illetve azok telepítését és tesztelését végezte el.

A 2004. szeptember 3-i átadás-átvételt követően a felperes 2004. szeptember 8-án november 8-i fizetési határidővel kiállította az alperesnek bruttó 6.037.093 forintra szóló számláját. Ugyanezen a napon munkadíj címén bruttó 625.000 forintról állított ki számlát a felperes.

2004. december 10-én a felperes közölte az alperessel, hogy a korábbi szóbeli megbeszélésük alapján megjelölt számítógépes eszközöket nettó 521.281 forint értékben visszavásárolja és le tudja szerelni 2005. január 10-ig. Kérte, hogy az alperes a számlával kapcsolatos fizetési feltételeket dr. P. G. egyeztesse.

2004. december 29-én a felperes, az alperes és az A. H. Kft. részvételével átadás-átvételi jegyzőkönyv készült az alperestől részlegesen visszavett eszközökről valamint arról, hogy a felperes által telepített rendszert az A. H. Kft.-vel történt megegyezés alapján az alperes áttelepítette és a felperesnek nincsenek további kötelezettségei. Vállalta az alperes, hogy a felperessel szembeni fizetési kötelezettségeit dr. P. G. folytatott megbeszélés szerint rendezzi. A felperes 2005. január 6-i módosított számlája 5.372.935 forintról szólt.

Az alperes 2005. április 25-én kifogással élt a számítástechnikai rendszer kiépítésével összefüggésben. A hibák felsorolásával közölte, hogy a vételár arányos részét azok kijavításának elmaradása miatt visszatartja és a hibákat saját maga

kijavíttatja. Közölte, hogy összesen 3.941.975 forintot visszatart és csak az e fölötti, az 5.372.935 forintból visszamaradó részt utalja át a felperesnek.

Az alperesi álláspontot a felperes nem fogadta el. A felek közötti levélváltás nem vezetett eredményre.

A felperes a keresetében az alperes kötelezését kérte elsődlegesen 5.372.935 forint és ezen összeg 2005. január 10-től járó kamata megfizetésére, másodlagosan 1.430.960 forint és ennek 2005. január 10-től járó kamata, ezen túlmenően pedig 625.000 forintt szolgáltatási díj és ennek 2005. január 10-től járó kamatai megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság N. T., Sz. A., J. P. és B. B. tanúk vallomásait és a csatolt okiratokat értékelve arra a meggyőződésre jutott, hogy az 5.372.935 forintra vonatkozóan tartozáselismerés nem állapítható meg az alperes részéről, azonban a 2005. április 25-i alperesi levél tartalmából egyértelműen megállapítható, hogy az alperes az 5.372.935 forintból levonandó 812.500 forint és 3.129.475 forintot meghaladó rész erejéig a felpereshez címzetten tartozástelismerő nyilatkozatot tett. Ebben a levélben az alperes úgy nyilatkozott, hogy a különbözeti összeget átutalja a felperes számlájára. Így az elsőfokú bíróság 1.430.960 forint és járulékai erejéig a tartozáselismerést megállapíthatónak találta, és a Ptk. 242. § (1) - (2) bekezdése, 199. §-a és 207. § (1) bekezdése alapján ezen összegre, továbbá a Ptk. 389. §-a alapján 625.000 forint munkadíj számla ellenértékére, mindösszesen 2.055.960 forint összegre részítéletet hozott és a Ptk. 301/A. §-a alapján kötelezte az alperest kamat megfizetésére, továbbá a részítéletet 1.430.960 forint tekintetében előzetesen végrehajthatóvá nyilvánította a Pp. 231. § d) pontja alapján. Az elsőfokú bíróság a perköltség viseléséről való rendelkezést mellőzte a Pp. 77. §-a alapján.

A részítélet ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, melyben a részítélet megváltoztatását és a felperes kereseti kérelmének elutasítását, valamint a felperes perköltségben történő marasztalását kérte. Az alperes a fellebbezés indokaként az

elsőfokú bírósághoz korábban benyújtott ellenkérelmében és előkészítő irataiban előadottakra hivatkozott. Kijelentette, hogy a fellebbezés további részletes indokolását 15 napon belül benyújtja, azonban erre nem került sor.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében kérte annak vizsgálatát, hogy az alperes fellebbezése határidőben érkezett-e, és kérte annak elutasítását, illetve utalt az alperes rosszhiszemű, perelhúzó magatartására. A felperes álláspontja szerint az alperesi védekezés nincs alátámasztva. A felperes egyebekben a keresetében és korábbi előkészítő irataiban előadottakat fenntartotta.

A fellebbezés megalapozatlan.

Az alperes jogi képviselője részére az elsőfokú bíróság 25. sorszámú részítéletét 2008. április 9-én kézbesítették, és az alperesi fellebbezést a jogi képviselő 2008. április 24-én adta ajánlott küldeményként postára, így a fellebbezés előterjesztése az erre nyitva álló 15 napos határidőben történt.

A Pp. 213. § (2) bekezdése értelmében a bíróság egyes kereseti kérelmek felől vagy a kereseti kérelemnek önállóan elbírálható egyes részei felől külön ítélettel (részítélet) is határozhat, ha ebben a vonatkozásban további tárgyalásra nincs szükség, és ha a többi kereseti kérelem vagy a beszámítási kifogás eldöntése végett a tárgyalást el kell halasztani.

A Ptk. 242. § (1) bekezdése értelmében a tartozás elismerése a tartozás jogcímét nem változtatja meg, de az elismerőt terheli annak bizonyítása, hogy a tartozása nem áll fenn, bírósági úton nem érvényesíthető, vagy a szerződés érvénytelen. A (2) bekezdés szerint a tartozáselismerés a másik félhez intézett írásbeli nyilatkozattal történik.

Az elsőfokú bíróság az alperes 2005. április 25-i levelét helytállóan értékelte alperesi tartozáselismerésnek, amely alapján az 1.430.960 forint összegre az alperesi marasztalás kétséget kizáróan helytállóan történt. Ezért a Pp. 231. § d) pontja alapján az alperes által elismert követelésben marasztaló ítéleti rendelkezés előzetesen végrehajthatónak nyilvánítandó.

A 625.000 forintra szóló munkadíj számla alaposságát az alperes az eljárás során nem vitatta.

Az alperes fellebbezése olyan tényeket és érveket nem tartalmazott, amelyek az elsőfokú részítélet megváltoztatását indokolnák.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság részítéletét helybenhagyta. Az alperes a részítélet ellen benyújtott fellebbezésén 127.000 forint fellebbezési illetéket fizetett meg illetékbélyegben az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 46. § (1) bekezdése alapján, amelynek viseléséről az elsőfokú bíróság fog dönteni a Pp. 77. §-a értelmében a felek pervesztessége és pernyertességének arányában.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdésének f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2008. november 13.

. Koday Zsuzsanna sk.
a tanács elnöke

Dr. Molnár József sk.
előadó bíró

dr. Sándor Ottó sk.
bíró

A kiadmány hitelül:
bíróági tisztviselő